

El nou model de finançament de Catalunya ha de millorar la vida de les persones

Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, va publicar fa uns quants dies a "El Periódico de Catalunya" un article titulat "Per les persones", on es destacava la importància d'un bon acord de finançament per a Catalunya i la seva incidència en la millora de les condicions de vida de les persones. Aquest és un extracte.

L'acord de finançament és un pas més del procés de descentralització fiscal de l'Estat, conseqüència de la descentralització política administrativa que va obrir la Constitució i van materialitzar els diferents estatuts d'autonomia. El nou model de finançament no només adequarà les quantitats que reben les CA, sinó que mostrarà el model d'Estat cap al qual avancem: més descentralitzat, més federalitzant, en el qual el Govern central compti, per desplegar determinades polítiques, amb el concurs de les CA, que són les titulars de les competències i dels recursos econòmics. El model definitiu ha de permetre més suficiència econòmica, més autonomia financera i que hi hagi una relació més equitativa entre la solidaritat interterritorial i l'esforç fiscal, garantint la igualtat de recursos per habitant per a la prestació dels serveis bàsics d'educació, sanitat i serveis socials.

L'important augment de població a Catalunya aquests anys mostra els déficits del finançament i la necessitat de canviar-lo. El traspàs de competències plenes d'educació, sanitat i serveis socials evidencia una distribució territorial de recursos per habitant desigual, sense relació amb la recaptació per càpita del territori. És paradoxal

que Catalunya, amb una alta capacitat fiscal, per sobre de la mitjana, disposi d'uns recursos per habitant inferior a la mitjana, provocant una desigual cobertura dels serveis transferits. L'actual model és injust i afecta els sectors socials amb menys recursos, que depenen més de l'acció del sector públic per cobrir les seves necessitats. El model de finançament ha de respectar l'Estatut, ha de ser capaç d'ampliar l'autogovern fiscal de Catalunya, amb més recursos, en correspondència amb la nostra capacitat tributària i per garantir les inversions que Catalunya necessita, i ha de permetre que la Generalitat disposi dels instruments previstos per ampliar la capacitat de decisió i gestió sobre els impostos que paguen els ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Necessitem més recursos per aplicar-los a polítiques socials i a reactivar l'economia. Continuar amb la situació actual genera desafecció política a

Catalunya, en tenir davant un Govern que no respon a les demandes socials, escudant-se en la manca d'acord, i provoca una fractura emocional entre Catalunya i Espanya, per la injustícia social que representa la pèrdua de riquesa relativa de la ciutadania de Catalunya en relació amb l'esforç fiscal realitzat. El nou model de finançament també s'ha de basar en un sistema fiscal just i progressista. Un bon model de finançament, amb un sistema fiscal regressiu, pot no garantir els ingressos suficients per a la despesa social necessària i no servir per redistribuir la riquesa.

L'article recorda que ens trobem també en la recta final de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut, que fixarà les possibilitats reals d'avançar cap a majors quotes d'autogovern, així com la frustració que generarà una sentència invalidant. L'article complet el podeu trobar al nostre web www.ccoo.cat.

editorial

Per fi tenim finançament

Ahir el Consell de Política Fiscal i Financera va validar l'acord sobre el nou model de finançament assolit durant el cap de setmana.

És una bona notícia ja que permet tancar el capítol obert amb l'aprovació del nou Estatut amb un acord que dóna més recursos al Govern de Catalunya en correspondència amb l'esforç fiscal que fa la seva ciutadania, i posa, així, punt i final al greuge que comportava rebre menys per la mateixa recaptació fiscal.

Caldrà que els nous recursos contribueixin a millorar la qualitat de vida de les persones i a fer front a les seves necessitats bàsiques, en especial en aquesta situació de crisi econòmica.

Però de res no ens servirà un nou finançament si la recaptació d'impostos és cada vegada més petita. Aquests darrers anys hem viscut rebaixes dels impostos directes i un desplaçament de la recaptació cap als ingressos que graven el consum, que són més injustos socialment. Necessitem recuperar una política fiscal més progressiva, que gravi les rendes més altes i serveixi per redistribuir la riquesa. Si volem un Estat del benestar com els països nòrdics no podem tenir la política fiscal dels països del sud.

més.....

Protestes del sector del transport de mercaderies

Els treballadors i les treballadores del sector del transport de mercaderies i logística de Barcelona han denunciat l'incompliment del conveni col·lectiu per part de la patronal.

Així, CCOO va donar suport a la concentració del passat dia 8 davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, òrgan que havia de determinar la correcta interpretació de l'article que ha motivat el desacord entre sindicats i patronal, concretament l'article 6, que recull l'apartat dedicat a l'increment salarial.

Concentració de la plantilla de l'Ajuntament de Sabadell

La Secció Sindical de CCOO, sindicat majoritari a l'Ajuntament de Sabadell, va donar suport a la concentració dels empleats municipals del passat dia 7 de juliol. Aquesta acció volia fer visible el rebuig als aspectes més negatius del text del preacord del conveni, tot exigint transparència i respecte al dret a la negociació col·lectiva.

CCOO ha demanat a l'Ajuntament que presenti un text definitiu de conveni, i no pretendre que se signin acords sense conèixer el contingut en la seva totalitat.

Acord sobre l'ERO a SEAT

CCOO, UGT i la direcció de SEAT han arribat a un principi d'acord per aplicar un ERO de suspensió temporal de contractes que afectarà 7.789 persones entre setembre i desembre d'aquest any.

L'acord recull les condicions socials per a nous ERO en el període 2009-2011 aprovades per la plantilla, una exigència que CCOO posava com a condició necessària per acceptar l'expedient. Això implica que els treballadors afectats podran fer formació i, per tant, cobrar el 100% del salari i de l'antiguitat i que, a més, l'ERO s'aplicarà de manera rotatòria.

Memòria del primer semestre 2009

L'informe del CITE constata l'important pes de l'economia submergida

El Centre d'Informació de Treballadors Estrangers (CITE) de CCOO de Catalunya ha fet pública recentment la memòria d'activitats corresponents al primer semestre de 2009. Les memòries del CITE són un bon reflex de la realitat de la immigració a Catalunya, tant per la quantitat de persones ateses com pel nombre d'oficines i la seva distribució territorial.

El nombre d'usuaris del servei s'ha mantingut estable, amb una lleugera baixada, i amb marroquins i bolivians com a primers usuaris. Per tipus de consulta, l'arrelament social, la renovació de permisos, el reagrupament familiar i els permisos de residència ocupen els primers llocs.

En aquests sis mesos de l'any ha baixat el percentatge d'usuaris que treballen, concretament el 52,71% de les persones que utilitzen els serveis del CITE ho fan. En aquest sentit, el col·lectiu marroquí és qui més pateix l'atur, mentre que el bolivià és el

menys afectat per la manca de feina. Curiosament, aquest col·lectiu, el procedent de Bolívia, és el que més pateix la irregularitat, i dona bona mostra del pes de l'economia submergida, que se situa en nivells similars als del 2005. Concretament, el 50,83% dels usuaris i usuàries del CITE treballa en l'economia submergida. Per sectors, el servei domèstic, com sempre, i la construcció –malgrat la crisi– registren alts nivells de contractació irregular.

Per CCOO de Catalunya, una de les mesures per sortir de la crisi i reduir l'atur és combatre de forma eficaç l'economia submergida.

Continua obert el debat sobre l'ús social de la llengua catalana

Continua obert el fòrum de participació impulsat pel Seminari Salvador Seguí, un espai de debat per a les afiliades i els afiliats de Comissions Obreres, amb el document que s'ha elaborat sobre l'ús social de la llengua catalana en el món del treball. Podeu accedir a aquest espai de participació a través del web del sindicat, o directament a <http://www.ccoo.cat/salvadorsegui>. Aquest espai estarà obert fins al dia 11 de setem-

bre. Totes les persones afiliades podeu fer les vostres aportacions fins a aquell dia. Un cop tancat el debat, pretenem fer arribar les conclusions a la direcció del sindicat per al seu debat i aprovació, amb la finalitat que passi a formar part de la política sindical.

El Seminari Salvador Seguí és l'espai de reflexió i debat que, en el marc de la Fundació Cipriano García, té el sindicat per reforçar i actualitzar perma-

mentment el concepte de sindicat de classe i nacional de CCOO de Catalunya.

Per a més informacions,
connecta't

www.ccoo.cat

CCOO reclama al Govern de la Generalitat la creació de més de 50.000 llocs de treball públics per sortir de la crisi amb més serveis públics i millorant la cohesió social

L'Administració de la Generalitat té un paper important en la contribució de l'ocupació a Catalunya. Una de les mesures per pal·liar la preocupant esfera de l'ocupació s'ha de plantejar des del sector públic. Una millora de l'ocupació en el sector públic, que a la vegada suposi l'enfortiment de l'Administració i de l'Estat del benestar i una activitat productiva sostenible ambientalment i socialment.

Paradoxalment el Govern entén que l'estalvi en la despesa pública passa per reduir l'ocupació pública, disminuint la qualitat dels serveis públics i passant a engreixar la xifra d'atur.

A Espanya, el tant per cent de persones adultes que treballen en el sector públic és del 9% (a Catalunya el percentatge és inferior), molt per sota de la UE-15, on és del 16%. En els països escandinaus és del 26% a Dinamarca, el 22% a Suècia i el 19% a Finlàndia.

Contràriament a l'opinió generalitzada sobre la situació laboral dels empleats públics, analitzant les dades de l'ocupació pública en l'Administració de la Generalitat el desembre del 2008, es pot constatar una forta precarietat laboral, que abasta el 35% de la plantilla. Hi ha 32.330 persones interines, 7.056 persones amb contracte laboral temporal i 19.702 persones contractades com a personal interí de substitució o de reforç, una bona part d'aquests darrers en "frau de llei".

Així mateix una part molt important del personal funcionari d'administració i tècnic i el personal laboral forma part dels anomenats mileuristes, en què més del 60% està entre

1.000 i 1.500 euros bruts de salari mensual.

CAL AMPLIAR PLANTILLES

Si només ens cenyim als acords signats i a la necessitat d'increment d'efectius per creixement de la població, ens trobem que en l'àmbit de l'educació caldria un increment de 1.300 professionals docents de primària i secundària i uns 800 docents de formació professional; un augment d'unes 900 places de tècnics d'educació infantil i al voltant de 100 vetlladors/es i 100 professionals dels serveis educatius.

En l'àmbit de la salut, caldria un compromís d'increment de la plantilla estructural d'uns 4.000 treballadors.

Caldria una atenció especial quant a reforços de plantilla en les OTG, que es veuen desbordades per l'increment de persones aturades que han d'atendre.

Per al desplegament de la Llei de dependència i la Llei de serveis socials de Catalunya, la memòria econòmica que acompanya aquesta llei preveia fins al 2015 la creació d'entre 40.000 a 53.000 llocs de treball.

D'aquests nous contractes directes, 2.769 hauran de ser tècnics superiors (psicòlegs,

pedagogs, metges, sociòlegs, advocats, economistes, informàtics), 9.173 de tècnics mitjans (treballadors socials, educadors socials, infermers, informàtics) i 40.961 auxiliars tècnics i personal d'oficis (treballadors familiars, assistents personals, auxiliars geriàtrics i d'altres).

Així mateix, l'Administració Pública ha de donar un impuls en la creació de llocs de treball per col·lectius amb risc d'exclusió social.

A més caldria una implicació directa de l'Administració de la Generalitat, dedicada exclusivament a subvencionar programes aliens, tant d'empreses com de l'Administració local.

CCOO reclamem al Govern de la Generalitat la disminució de la precarietat en el sector públic, la creació de les places necessàries per una adequada qualitat dels serveis i a més, la creació d'un observatori de l'ocupació pública a Catalunya, que permeti, amb participació del agents socials, millorar els instruments estadístics per que fa a ocupació pública a Catalunya que ens permeti analitzar l'evolució, la seva qualitat (precarietat, sistema retributiu) amb dades fiables i actualitzades.

L'aprovació de la Llei d'educació de Catalunya (LEC) crea inestabilitat al sistema públic

El passat dia 2 de juliol, el Parlament de Catalunya va donar llum verda a l'aprovació de la Llei d'educació de Catalunya (LEC). Per CCOO, representa el trencament del consens social iniciat amb el Pacte Nacional per a l'Educació, signat el 2006. Realment, aquesta llei no estableix el servei públic d'educació que el Pacte plantejava.

La Llei obre incerteses per als centres de titularitat pública i això pot aprofundir les diferències: la consolidació de dues xarxes paral·leles pot fer més profunda l'esclatxa entre centres públics i concertats.

La Federació d'Ensenyament de CCOO ha analitzat els problemes que ocasionarà, mitjançant una enquesta a 660 centres públics de Catalunya, el 60% dels quals pateix alguna reducció en la planta.

Per això, la Federació ha denunciat la retallada de personal als centres educatius de Catalunya, així com el dèficit en l'oferta de cicles formatius per al curs 2009-2010.

MÉS INVERSIÓ

L'anàlisi dels problemes demostra que calen més inversions tant d'equipaments com de recursos, així com de millora del sistema i la seva gestió.

Aquestes mancances han portat CCOO a mostrar la seva decepció davant la manca de valentia política per establir un bon servei públic d'educació de Catalunya, un servei que hauria d'aplegar en els mateixos drets i obligacions a tots els centres públics i concertats de Catalunya.

Important manifestació en defensa de l'ocupació en el sector del metall

Més de 2.000 treballadors i treballadores del metall es van manifestar pels carrers de Barcelona amb el lema "Defensem la indústria i l'ocupació com a garantia de futur". L'objectiu de la manifestació era defensar els llocs de treball, exigir a l'Administració polítiques actives per defensar la indústria i reclamar que s'insti les empreses a buscar solucions negociades amb els sindicats.

En la marxa van participar-hi, entre d'altres, treballadors d'empreses com ara Nissan, el grup Iveco, Utymat, ESSA Palau.

Aquesta mobilització se suma a les que ja havien dut a terme els treballadors d'aquestes empreses, on s'han presentat expedients de regulació.

Entre els manifestants també hi havia part de la plantilla de Serra Soldadura, que, posteriorment, va ratificar per majoria, el principi d'acord sobre l'ERO al qual van arribar la direcció i el Comitè d'Empresa després de mesos de negociacions. També a Yamaha, de Palau-Solità i Plegamans, s'ha arribat a un acord per a l'aplicació d'un ERO temporal.

Altres empreses que estan en processos conflictius són IPT de Girona, que ha anunciat una reestructuració de la plantilla que inclou acomiadaments, o Y TEC Europa, on els treballadors han dut a terme diferents mobilitzacions, entre elles dues jornades de vaga, per demanar un pla de viabilitat que doni garanties de continuïtat a la planta de Santa Oliva.

NISSAN

Els que tornen a fer sentir les seves protestes són els treballadors i les treballadores de Nissan, que ha presentat un nou expedient de regulació que inclou, aquesta vegada, 581 acomiadaments. Entre d'altres actes, el Comitè va convocar una concentració davant el Parlament de Catalunya per demanar a l'Administració que no accepti l'ERO i que exigeixi a l'empresa que reprengui la negociació amb els sindicats per trobar solucions no traumàtiques per a la plantilla.

La inflació es manté negativa per quart mes consecutiu en el conjunt de l'Estat

L'índex de preus de consum (IPC) en l'àmbit de l'Estat continua disminuint fins a arribar a una inflació interanual del -1% el mes de juny. A Catalunya, l'IPC interanual baixa 2 dècimes i se situa en el -0,5%. Aquest mes es redueix el diferencial amb l'IPC estatal, però en canvi s'incrementa el diferencial amb la zona euro, que ara és de 4 dècimes.

CCOO de Catalunya considera que la baixada del consum que reflecteix l'indicador d'inflació agreuja la recessió i repercuteix en un increment del procés de desacceleració econòmica i del creixement de l'atur, fet que, juntament amb les dificultats que tenen les empreses per accedir al finançament, dificulta la sortida de la crisi. En aquest sentit, el sindicat considera urgent facilitar l'accés al crèdit de les empreses i garantir la capacitat de compra i consum de les persones i les famílies incrementant els salaris per sobre de la previsió d'inflació del BCE (2%). CCOO també reclama que s'asseguri la protecció social de les persones en atur.

CCOO reclama la millora de la FP i critica la reducció de places

CCOO ha criticat que en els processos de matriculació les demandes de formació professional inicial hagin superat amb escreix les places ofertades, només a la ciutat de Barcelona hi ha un dèficit de 1.700 places de grau mitjà. Davant la situació de crisi econòmica, l'aposta per la FP és clau per millorar la

qualificació de les persones i contribuir al canvi de model productiu. Per això són necessaris els recursos econòmics suficients per donar resposta a les demandes de més formació professional. CCOO de Catalunya reclama al Govern de la Generalitat que assumeixi la seva responsabilitat de creació de places escolars suficients per garantir el dret a l'educació, la igualtat d'oportunitats i la cohesió social i combatre de forma efectiva el fracàs escolar i l'abandonament dels estudis per part de les persones joves.

Canvis en el mapa financer català

Ja s'ha aprovat el FROB (fons de reserva ordenada bancària), que ha de servir per ajudar a la reestructuració del sector financer amb recursos públics i a la intervenció del Banc d'Espanya quan sigui necessari.

L'aprovació del fons ha servit per iniciar els primers moviments a les entitats financeres. CCOO, com a sindicat majoritari del sector, ja hem fet saber, tant a les direccions de les caixes com al mateix Govern de la Generalitat, que actuarem d'acord amb els principis bàsics següents: viabilitat econòmica de les entitats resultants; independència d'ingerències polítiques o instrumentalització de grups de pres-

sió, que poden minvar la viabilitat econòmica; manteniment de la naturalesa jurídica de les caixes, com a garantia de competència en el sector, de no exclusió financera i de suport a les necessitats productives de les pimes; àmbit territorial que garanteixi la contribució al desenvolupament econòmic territorial, tant amb l'obra social com amb l'activitat financera; i, com a prioritari, el manteniment de l'ocupació i les condicions laborals, com a garantia d'experiència, professionalitat, proximitat i d'un trànsit no traumàtic.

A Catalunya ja coneixem les primeres propostes per part de les caixes de Sabadell, Manlleu i

Terrassa, i tot sembla que n'hi pot haver més. En les seccions sindicals de CCOO a les tres entitats, on tenim el 72% de representació, ja estem treballant conjuntament per garantir les condicions laborals de la plantilla de la futura entitat.

Però la nostra aposta per l'ocupació i la seva qualitat va més enllà de la defensa sindical estricta. És una aposta per un model financer més proper i de qualitat, basat en un model d'oficines en el qual l'atenció personalitzada i la professionalitat de les persones que hi treballen són la clau que ha permès que el model de caixes sigui un referent per a tot el sector.